

LUTHERSK KIRKETIDENDE

INNHOLD

”Look to Sjømannskirken” - dialog og diakoni, med tydelig signatur / Velkommen til Harald Hegstad / Ein upublisert Blix-salme / Fra bokfronten / Fra bispedømmerådene og Kirkedepartementet

SØNDAGSTEKSTEN

3. søndag i faste - Astrid Sætrang Morvik

4. søndag i faste - Stephen Reid

Maria bodskapsdag - Bjarte Nese

Palmesøndag - Ingvild Helene Mydske Fallegård

Et godt inntrykk kan skape
identifikasjon og tilhørighet

”Look to Sjømannskirken” – dialog og diakoni, med tydelig signatur

”34% av befolkningen har et godt inntrykk av Den norske kirke. Over 70 % har et godt inntrykk av Sjømannsmisjonen.” Dette viste

en meningsmåling før jul. En honnør til Sjømannskirken og dem blant oss som arbeider der. Et tankekors og en utfordring for

de av oss som er ansatt i Den norske kirke innenlands.

Nå er selvfølgelig ikke det store målet for kirken at flest mulige nordmenn skal ha et godt inntrykk av henne. Tilbedelse, tro, disippelskap og frelse handler om noe mer enn å etterlate et godt inntrykk - og kan helt klart også bli stående i motsetning til dette. Hvis kirken skal være "i verden, men ikke av verden", må vi også søke å være en profetisk røst og en motkultur på de felt hvor det trengs, og det etterlater ikke nødvendigvis et godt inntrykk hos alle. Jesus gjorde definitivt ikke det. På den annen side finnes det også en grøft som handler om å tenke at jo færre som kommer, og jo flere som avviser kirken, desto sannere er hun - for klikken som er igjen...

Jeg vet ikke hva de 34 og godt 70% la i sitt svar når de sa de hadde et godt inntrykk av hhv. Den norske kirke og Sjømannsmisjonen. Det interessante er vel om det inntrykket er det vi som kirke ønsker å gi. Og om det skaper en nysgjerrighet, tillit eller identifikasjon som gjør veien til Gud og til kirken kortere og enklere.

Hva er det som gjør at mennesker nærmer seg Gud - og nærmer seg kirken? Min erfaring er at det kan være mange ulike grunner: Åndelige erfaringer, invitasjon fra andre mennesker, kriser som krever at man stopper opp og kjenner på sårbarheten i livet, nysgjerrighet i møte med noe godt man opplever troende mennesker har, frykten for døden eller for noe ukjent, behovet for tilhørighet, erkjennelsen av egen synd og tilkortkommenhet, behovet for å bli sett. Eller enda noe annet. Hvis man har et godt inntrykk av kirken, kan det bety at den blir et relevant sted å søke i slike situasjoner. Et godt inntrykk - det kan skape identifikasjon og tilhørighet - som et første skritt på en vei mot et fellesskap og en tro. Derfor er inntrykk viktig.

Hva er det som gjør at mennesker *ikke* nærmer seg Gud via kirken? Hvis vi alltid har hatt en kristen tro, og i tillegg jobber med Gud hele dagen, er det kanskje ikke så enkelt å svare på egne vegne? Men noen svar gitt på dette er: Opplevelsen av en kranglende, smålig eller fordømmende kirke. Liten opplevelse av mysteriet. Manglende link mellom egen hver-

dag og det som det snakkes og synges om i kirken. Mangel på noe som berører. Det slår meg at mange jeg møter, har et godt inntrykk av Frelsesarmeen og Bymisjonen, andre av den katolske og den ortodokse kirke, andre igjen av pinsevenner og andre karismatikere. De første vinner troverdighet utfra sitt diakonale engasjement, de andre utfra hvordan de ivaretar mysteriet og møtet med det hellige, og de siste utfra sin evne til å fortelle gode fortellinger og berøre. Kanskje det er en statskirkes lodd, at man er mest opptatt av hva vi *mener* om saker og ting - men det handler også om hva vi formidler og hvordan.

En del av den tradisjonelle kristne forkynnelsen uttrykker en forestilling om at jo mer vi maler menneskets synd, skyld og elendighet på stort lerret, desto mer skjønner vi alle at vi trenger en nådig Gud, og så kommer vi.

Det funker for noen. Men ikke så mange av dem jeg har kommet i snakk med. Så har vi det andre utgangspunktet - som bekrefter Guds store tanker om og kjærlighet til oss, hvor forestillingen er at nettopp Guds gode tanker om oss, Guds bekeftelse, er det som i første omgang trekker oss til Gud. Hvis det bare gir inntrykk av en grei og hyggelig kirke som sier ja til det meste, kan det etterlate godt inntrykk hos en del, skuffe andre - og berøre de færreste.

Er det sikkert at det må hete "synd og nåde"? Vi må våge å snakke om både kjærligheten, nåden og synden. Og nåden. Og utfordringen. Helst i den rekkefølgen. Og så tror jeg vi trenger å kjenne at vi er del av et stort "vi" - den lokale konteksten vi er kirke i og med - samtidig som vi står opp og er motkultur når det trengs. I handling og ord. Helst i den rekkefølgen.

Hva kan vi lære av Sjømannskirken? Det er mye ved Sjømannskirke-konteksten som ikke er overførbart til den øvrige innenlandske kirkevirkelighet. Men noe kan vi helt sikkert la oss inspirere av. Tidligere sjømannsprest Hallvard O.Mosdøl har følgende tips til norske menigheter (jfr.Vårt Lands artikkel om dette):

Gå på "skipsbesøk" - prioriter oppsøkende virksomhet og modig nærvær. Sats på diakoni. Ha en linje fra kaffebord til alterbord. Gi folk

Gå på "skipsbesøk" - prioriter oppsøkende virksomhet og modig nærvær

muligheten til å involvere seg og få eierskap. Vær opptatt av det som samler. Oppmuntre hverandre. Bruk mindre tid på møter og råd. Gi rom for nye impulser.

Det er en bra sjekklister for det nye året. Overskriften blir for meg: Mer dialog og

diakoni - med tydelig signatur. Velsignet år til oss alle!

SUNNIVA GYLVER
sunniva@gylver.no

Velkommen til Harald Hegstad!

Godt nytt til våre lesere: Harald Hegstad, professor i praktisk teologi ved MF, går inn som medredaktør av bladet fra 1. januar 2008. Harald har de beste faglige og personlige forutsetninger for å skrive meningsfullt om forhold som ligger i grensesnittet mellom akademisk teologi og praktisk menighetsarbeid. Han har et sterkt engasjement i aktuell norsk kirkevirkelighet og har bidratt med flere artikler og bøker om kirkeordning og menighetsutvikling, folkekirke og trosfellesskap. Han har også hatt flere kirkelige verv, bl.a. som menighetsrådsleder og som medlem av Kirkerådets kirke/stat-utvalg (Bakkevig-utvalget) i årene 1998 -2002. Vi ser fram til å samarbeide med Harald!

Redaksjonen

Ein upublisert Blix-salme

INNLEIING VED ANDERS ASCHIM

Ingen opphavsmann har fleire tekstar i *Norsk Salmebok* enn Elias Blix (1836-1902). Registeret oppgjev han som tekstforfattar til 51 salmar og som omsetjar til 20. Det siste talet burde vore 21, NoS 207 (tilskriven Johannes Smemo) er, på to linjer og nokre småord nær, identisk med opningssalmen i Blix' *Salmar og Songar* (1900).

I samband med boka *Ein betre vår ein gong, Elias Blix. Ein biografi* (Oslo: Samlaget, 2008) har eg gjennomgått salmediktinga til Elias Blix på ny. Blix sjølv publiserte heile to hundre salmar i dei to samlingane *Nokre Salmar* (1869ff, 4. utg. 1891) og *Salmar og Songar*. Av dei var 141 originaltekstar og 69 gjendiktingar. Dessutan gjendikta han det gamle katekismeverset, "Gud, lat oss i din Kunnskap mannast" (*Nordmannen* 30.06.1891), og kongesongen, "Gud signa Kongen vaar" (Olaus Alvestad, *Norsk songbok for ungdomsskular og ungdomslag*, Kristiania 1898).

Etter at Blix var død, trykte *Luthersk Kirke-tidende* fordelt på tre nummer (24.05., 14.06. og 30.08.1902) åtte tekstar som Blix arbeidde med mot slutten av livet sitt, men ikkje rakk å publisere. Her finst mellom anna høgtidsversa til Birgitte Cathrine Boye og den tradisjonelle lutherske gjendiktinga av Gloria ("Gud, einast Gud i himmelhøgd"). Gjendiktinga av Agnus Dei, "Du Guds Lamb uskyldug", stod ikkje i LK, men blei teken inn i seinare utgåver av *Nokre Salmar*.

Det finst ei rad originalmanuskript etter Blix i handskriftsamlinga til Nasjonalbiblioteket i

Oslo. Dei fleste salmane og songane er samla under katalogsignaturane Ms 8° 926 og Ms 4° 4483. Eg har funne fleire upubliserte dikt mellom desse manuskripta, men berre ein salme: Blix si gjendikting av Grundtvigs ordinasjonssalme "I dag, på apostolisk vis" (NoS 678) har, så vidt eg kan sjå, aldri vore publisert. Nynorsk Salmebok har ei gjendikting av denne salmen ved Anders Hovden på nr. 576. Her kjem, som ei avslutning på 1902-føljetongen "Til Minde om Professor Dr. Blix" 106 år seinare, også denne siste salmeteksten. Ei ordforklaring kan vere på sin plass: Substantivet "Trauste" (strofe 7) tyder "fastleik, stødleik". Grundtvig har "tross" (i original-utgåva: "Traads").

Wed Prestevigsla.

(Tone: *Jesu, din Ihukommelse*).

I Dag me paa Apostelvis
Vil vigja Vitne til Guds Pris,
Til Ljos og Trøyst fyr Herrens Smaa:
Me vil deim leggja Hender paa.

Igaar me kom, imorgon fer;
Snart vaare Dagar talde er.
Men Jesus Kristus, dine Aar
Dei gjennom alle Ævor naar.

Med Sol og Maane gjeng ditt Namn
Fraa Ætt til Ætt, til Fredsens Hamn.
Som Stjerne-Her i Tal og Glans
Dei skaper deg ein Vitne-Krans.

So tak og desse av vaar Hand
Og vig deim du til Ljos um Land,
Til Vitne um din Sannings-Veg,
Um Kjærleik, Tru og Von til deg!

Aa, giv deim fraa din Himmel Eld
Og Ljos, som lyser klaart til Kveld!
Og giv deim Munn, som andar Trøyst,
Aa, laan deim du di eigi Røyst!

Giv Mod og Kraft til fast aa staa
Og Visdom til alt Vit aa slaa,
Som vil seg reisa mot di Tru
Og dine Vener fraa deg snu!

Ja, giv deim Trauste paa ditt Ord
Og Lyst til dine ljose Spor
Og Tolmod her i Freistings Tid
Og Siger i den gode Strid!

Ver deira Prest og lær deim grant
Fyr deg aa skrifta reint og sant,
So dei uti din Helgon-Kor
Kann ganga verdugt til Guds Bord!

Og naar i Alt dei finnast tru,
Lat i ditt Hus deim alltid bu,
Og ganga inn og ut med Fred
Og all dess Vænleik fegnast ved!

(Etter Grundtvig.)

Nyhet fra Luther Forlag

Jan Ranterud

HVA I ALL VERDEN?

Mange spørsmål til de bibelske skapelsesberetningene, noen mulige og umulige svar, og enda flere spørsmål

En tankevekkende og lærerik gjennomgang av bibelens skapelsesfortellinger, der humoren aldri er langt unna! Forfatteren stiller blant annet følgende spørsmål:

- Hvorfor ble dette skrevet?
- Er det sant?
- Går det an å tro at verden ble til i løpet av en uke for ca. seks tusen år siden?
- Hvorfor kommer lyset og døgnet før solen?
- Hvordan kunne det være gress og planter før solen skinte?
- Hvorfor er skapelsen beskrevet så forskjellig i første og andre kapittel?
- Hvor lenge var Adam og Eva i Edens hage?
- Hvem var egentlig slangen?
- Hvorfor døde ikke Adam og Eva den dagen Gud hadde sagt de skulle dø?

Kr 148,-

FRA BOKFRONTEN

Fornuft og åpenbaring i opplysningstiden?

En kommentar til Jens Glebe-Møllers bok

Struensees vej til skafottet.

Fornuft og åpenbaring i Oplysningstiden (2007).

Årene fra 1770 til 1772 er et bemerkelsesverdig mellomspill i dansk historie. I disse årene styres den danske helstaten av den tyske legen og statsmannen Johann Friedrich Struensee, som kommer til makten gjennom et statskupp. Struensee ble opprinnelig ansatt som kong Christian VII's livlege i 1769, men klarer ikke å styre sine politiske ambisjoner. Han utnytter kongens dårlige mentale helse og får snart innpass i hoffet og landets politiske ledelse. Dette skyldes ikke minst at han innleder et forhold til dronning Caroline Mathilde, som føder deres felles datter i 1771. Struensee gjør seg selv til enehersker i 1770 og styrer nasjonen som diktator frem til han blir avsatt i 1772.

Struensee er innlest på franske opplysningsfilosofer som Voltaire og Rousseau og setter seg som mål å gjennomføre endringer i helstaten etter deres prinsipper. Disse endringene, som han nærmest innfører over natten, innebærer blant annet forenklinger av byråkratiet, en langt mer liberal straffelovgivning og endringer som løser opp samfunnets moralske og sosiale forordninger. Samtidig innfører han uinnskrenket trykkefrihet. Dette fører til en helt åpen offentlig debatt, som igjen avdekker

hva slags idealer Struensee står for: Han forakter dansk kultur og dansk tradisjon, han fremhever det tyske språk fremfor det danske, han motarbeider kirken og dens lære, og han har innledet et forhold til dronningen. Samtidig innfører han en politikk som er så fri at den truer eneveldet, blant annet fordi trykkefriheten får motsetninger mellom befolkningsgruppene frem i lyset. Natten mellom 16. og 17. januar 1772 blir Struensee og hans medhjelper Enevold Brandt styrtet i den såkalte palassrevolusjonen. Det blir så ført rettssak mot Struensee og Brandt, som begge blir dømt til døden for å ha regjert i kongens navn. Henrettelsen finner sted på Østerfælled i København 28. april 1772.

I månedene mellom Struensee blir avsatt og til han henrettes, omvendes han fra å være en bekjennende ateist til å bli en troende kristen. Som belest statsmann hadde han adoptert den franske opplysningsfilosofiens antireligiøse innstilling, men i månedene frem mot rettergangen møter han tysk fornuforientert teologi, representert gjennom sjelesørgeren Balthasar Münter. Dette fører til at hans omvendelse. Det er denne prosessen Jens

Glebe-Møller, emeritert professor i teologi ved Københavns universitet, har beskrevet i boken *Struensees vej til skafottet. Fornuft og åpenbaring i opplysningstiden* (2007). Glebe-Møller viser hvordan Münter nærmest plukker fra hverandre Struensees antireligiøse system, og så overbeviser ham om kristendommens rettmessighet. Münters opplysningsteologiske agende er å få Struensee til å innse at hans tenkning i filosofisk forstand ikke er holdbar. Han lykkes, mye takket være at han overlesser den intellektuelt svært kapable dødsdømte med teologisk litteratur som rasjonelt viser kristendommens sannhet. Med dette gir Glebe-Møller et nytt og originalt bidrag til den store mengde av litteratur som er skrevet om Johann Friedrich Struensees liv. Originaliteten består i at Glebe-Møller fokuserer på statsmannens omvendelse til kristendommen, mens tidligere litteratur i vesentlig grad har kastet lys over personen Struensee og hans virke. Dermed får også Balthasar Münter en viktig rolle i Glebe-Møllers bok.

Som fremstilling av prosessen rundt Struensees omvendelse er Glebe-Møllers bok spennende og god lesning. Den dokumenterer på enkel og lettfattelig måte viktige trekk i det sene 18. århundrets teologi, og kontrasterer tysk og fransk opplysningstenkning. Som en presentasjon av Balthasar Münter gir imidlertid Glebe-Møller en fremstilling som etter min oppfattelse er for ensidig. Münter presenteres som en opplysningsteolog, eller neolog, med sterke bånd til hjemlandet Tysklands førende teologer, som Johann Spalding og Johann Jerusalem. Dermed får man inntrykk av at Münter utelukkende forkyner en fornuftsorientert opplysningskristendom. Jeg mener dette er for enkelt. Slik jeg ser det, er Balthasar Münters tenkning mer sammensatt, og denne påstanden skal jeg belyse ved å kaste et blikk på et par av Münters øvrige skrifter.

Balthasar Münter var ingen hvem som helst, verken i København eller i det kirkelige landskap. Han var sogneprest i St. Petri menighet, og satt dermed i stillingen som leder for den tyske menigheten i den danske helstatens hovedstad. Samtidig var han en del av Københavns tyskkulturelle aristokrati. Dermed vanket han blant helstatens politiske ledelse og nasjonens fremste embetsmenn. Det tysk-

kulturelle aristokratiet leste og praktiserte de siste intellektuelle bevegelser i samtiden, og knyttet til seg ulike kunstnere som aktivt deltok i miljøet. På Münters tid hadde København i flere tiår gjort seg gjeldende som en internasjonal kulturby, ikke minst på grunn av Fredrik V.'s bestrebelse. Fredrik V. inviterte blant annet Friedrich Klopstock til å bosette seg i byen, og Klopstock trakk til seg en krets av kjente forfattere og diktere. Klopstock selv var på dette tidspunktet regnet som en av Tysklands fremste poeter.

Balthasar Münter etterlater seg et stort antall skrifter, og blant disse teller to samlinger med *Geistliche Lieder*, skrevet i 1773 og 1774. Disse blir tonesatt av Johann Christoph Friedrich Bach, organist i Bückeburger Stadtkirche og nest yngste sønn av Johann Sebastian. Til samlingene med *Geistliche Lieder* skriver Münter fyldige forord, og i disse forordene redegjør han for målsettingen med verkene. Münters tilleggs skrifter kan ses som et bidrag til den samtidige debatten om salmeboken i hjemlandet Tyskland. Siden 1765 hadde sterke krefter forsøkt å reformere menighetens salmesang, og målet var en salmebok som inneholdt så enkle sanger at alle kunne forstå dem. Denne forenklingen var grunnnet i samtidens oppfattelse om at religiøs erkjennelse først og fremst var et anliggende for fornuften, og at den religiøse følelse måtte vekkes gjennom intellektuell forståelse av budskapet. Sentralt i denne prosessen stod teologer som Johann Spalding og Wilhelm A. Teller. Forenklingen ledet til at det kunstneriske aspektet ved salmene ble nedprioritert, og teologene bak salmeboksreformen ble derfor kritisert for å flate ut kunsten i salmene.

Münter polemiserer mot denne tenkningen. I sine tilleggs skrifter knytter han an til Klopstocks tenkning og legger vekt på at tekst, så vel som musikk, må reflektere et innhold hvor menneskets religiøse erkjennelse er et resultat av verkenes kunstneriske fremtoning. Münter ser den religiøse fornemmelse som en følge av den åndelige sangens evne til direkte å bevege menneskets hjerte. Denne evnen er immanent til stede i sangen som poetisk og musikalsk verk, og som sådan er menneskets religiøse følelse alltid en konsekvens av det som formidles. Det poetiske verk vekker til live en

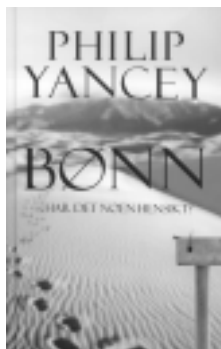
erkjennelse av noe som mennesket før har hatt en fornemmelse av, og som ligger i menneskets hjerte, men som det ikke selv klarer å strekke seg mot eller aktivisere. I tilleggsskriftene til Münters åndelige sanger er den rasjonelle følelse intet mellomledd: Følelsen er menneskets inderlige respons på den åpenbaring som blir mennesket til del gjennom den åndelige sang, og kunstverket kommuniserer direkte med hjertet. For Münter later dermed verkets poetiske oppbygning til å være ensbetydende med det religiøse: Poesien taler hjertets språk, og melodien bidrar til å levendegjøre og forsterke dette språket. Denne inderlige religionsfornemmelse som det poetiske verk kan gi, er noe annet enn det den rasjonelle undervisning i religionen er i stand til å bringe mennesket. Münter argumenterer med at den poetiske virkning har sin grunn i sjelens indre harmoni. Dermed forstår han musikk og poesi som religiøse åpenbaringsmedier som ikke går veien om den rasjonelle erkjennelse for å vekke den religiøse følelse til live. Disse uttrykksformene bærer forkynnelsen i seg,

men som sådan er de ikke i konflikt med forstanden. Dermed kan han også argumentere med forstandens betydning, men forstanden er imidlertid sekundær i forhold til erkjennelsen av religionen.

Tilleggskriftene til samlingene med åndelige sanger viser at Münter har flere innfallsvinkler til forståelsen av hvordan mennesket kan erkjenne det religiøse. Som Struensees sjelesørger viser han seg som en opplysningsteolog som anvender rasjonelle metoder for å overbevise den dødsdømte om kristendommens budskap. Som forfatter av tekster til åndelige sanger er han derimot påvirket av de intellektuelle bevegelser som finnes i hans nærmeste omgivelser. Dermed argumenterer han for kunstens rolle når det er snakk om religiøs erkjennelse. Münters øvrige skrifter kan dermed bidra til å nyansere det bildet som Glebe-Møller tegner av ham i sin bok. Samtidig viser det hvordan opplysningstiden er vevet sammen av ulike strømninger.

Stipendiat Merethe Roos
Menighetsfakultetet

Nyhet fra Luther Forlag

Philip Yancey

BØNN

Har det noe hensikt?

Fungerer bønn? Eller for å si det mer personlig: Fungerer bønningen slik vi mener den burde? Hva kan vi egentlig forvente når vi ber?

I sin sterkeste bok siden *Nådens gåte* trenger Philip Yancey helt inn i selve hjerterytmen - den mest grunnleggende, utfordrende, forunderlige og givende delen - i vårt forhold til Gud.

Forfatteren ser nærmere på de spørsmålene mange av oss bærer på når det gjelder bønn, men som få av oss vet hvordan vi skal sette ord på.

Kr 328,-

SØNDAGSTEKSTEN

Astrid Sætrang Morvik, Stephen Reid, Bjarte Nese og Ingvild Helene Mydske Fallegård

3. søndag i faste

24. februar 2008

Prekentekest: 2 Kor 12,7-10

2 Sam 22,1-7; Luk 4,31-37

Å skryte av svakhet

Det er sjelden man hører noen skryter av sin egen svakhet. Helst ville man vel kunne vise seg sterk, både fysisk og psykisk. Og de fleste skjønner at det ikke er særlig lurt å skryte på seg egenskaper i et brev, dersom man står i fare for å bli avslørt som en skrytepave i det øyeblikket man kommer i egen person. Men Paulus tok sjansen.

Brevene til korinterne

Noen få data: 2 Kor er sannsynligvis skrevet i år 54 mens Paulus er på sin tredje misjonsreise. Stedet han skriver fra, er Makedonia. Det har muligens gått et halvt år eller mer siden han skrev 1 Kor. Da var han i Efesos. Han har tenkt seg til Korint før han igjen skal tilbake til Jerusalem og ha med seg en større pengevave til de fattige kristne der i byen. Menighetene i både Makedonia og Korint er ventet å bidra til gaven.

For å gripe mer av stemningen og situasjonen i Korint, har jeg lyttet meg gjennom de to brevene til menigheten i Korint på lyd bok. De gir et spesielt inntrykk. Paulus strever med forholdet sitt til korinterne. Han har mye å si som ikke er lett å si. I brev nr. 2 vil han forberede dem på at han snart skal komme, men er redd for hva han vil oppdage når han kommer, for mye har skjedd siden sist. Verst er nyhetene han har fått om "falske apostler" som har prøvd å få makt over menigheten ved blant annet å trekke Paulus' autoritet som apostel i

tvil. Det blir mye selvransakelse i brevene fra Paulus til korinterne.

Åpenbaringer og svakhet

Man bør lese kapittel 10-13 for å få hele sammenhengen for prekentekest. Saken er at de falske apostlene har skrytt av seg selv hos korinterne, og korinterne har fått tillit til dem og kanskje mistet tilliten til Paulus. Paulus kjenner seg tvunget til å forsvare seg som apostel. Han vil vise at han har mer å fare med enn dem som kom etter og nå forsøker å ta æren for hans arbeid i menigheten. Mest av alt "skryter" han av alle de lidelsene han har gått gjennom (11,23ff). I kap. 12 viser han til åpenbaringene et menneske han kjenner har opplevd (v. 2 ff). Det er egentlig seg selv han snakker om. Men så tar selvskrøyet en ny vending, og han forteller om "tornen i kroppen, en Satans engel som skal slå meg for at jeg ikke skal bli hovmodig." Det finnes masse teorier om hva som konkret ligger i disse begrepene, alt fra fysisk sykdom til psykiske lidelser. Noen mener det kan dreie seg om en talefeil, siden han hevder å ikke ha gjort et veldig overbevisende førsteinntrykk på folk. Men alle teoriene blir til syvende og sist gjetninger. Plagsomt har det uansett vært, og Paulus har bedt om å bli fri fra plagen, men uten å bli bønnhørt slik han ønsket. Som Calvin sier det: "Det er to slags svar på bønner, og vi må skille mellom resultat og middel. Herren kan gi det resultat vi håper på, men ikke ved hjelp av de midler vi ønsker." (C.K. Barrett, The second Epistle to the Corinthians, 316). "Min nåde er nok for deg," svarer Gud. V.9. Med *nåde* må vi her forstå det som gjør et menneske til en kristen i Guds tjeneste, i Paulus' tilfelle er

tjenesten å være en apostel og gjøre en apostels arbeid.

Dermed får Paulus rett når han fremhever sin svakhet som et fortrinn, for det er jo nettopp når han er svak, at Gud kan gi ham sin styrke (v.11), og slik bruke ham til å være den apostel som han er og har vært for korinterne. I grunnen er det dette han har gjentatt gjennom brevet sitt, for eksempel i 4,10ff; Selve bildet på å være en apostel er "living by faith, not by sight (2 Kor 5,7). The power of Christ may become visible, for example, in the conversion of unlikely sinners; but it is not under man's control, and therefore never the theme of man's boasting." (Barrett, 317)

Til prekenen: Inn i selverkjennelsens rom

Glimt fra 3. søndag i faste: Jesus driver en ond ånd ut av et menneske i Kapernaum. David priser Gud for at han ble reddet fra undergang og død. I kollektbønnen ber vi Gud om å bevare oss fra selvsikkerhet. Fellestrekk? Kan det være at Gud er den sterke og kommer med hjelp til den som er svak?

Kjempende tro

Paulus hadde mange konfliktfylte temaer han måtte ta opp med korinterne. Vi kan gjerne gripe tilbake til begynnelsen av 1 Kor for å finne grunntonen i forkynnelsen overfor korinterne: "Da jeg kom til dere var det ikke med fremragende talekunst eller visdom jeg forkynte Guds mysterium, for jeg hadde bestemt at jeg ikke ville vite av noe annet hos dere enn Jesus Kristus, og ham korsfestet." (2,1ff) Det store paradokset i vår tro er jo at den korsfestede Kristus samtidig er han som seirer over død og djevil. Problemet vårt er jo nettopp at det kun er i tro det er mulig å se at Kristus seirer. På samme måte er det et paradoks at Paulus som etter eget sigende både er svak, redd og skjelvende, kan bli redskap for å formidle Guds kraft. 2 Kor er gjennomsyret av de erfaringene Paulus har gjort med lidelse og motgang. En brøkdell av alt han ramser opp, burde fått et hvert normalt menneske til å oppgi prosjektet. Men ikke Paulus. Motgangen tar han med godt mot, den bringer ham bare nærmere Kristus (Kap 4-5).

Nærmer vi oss et utgangspunkt for en

preken? Jeg tror jeg vil benytte anledningen til å undervise om *nåde* slik Paulus bruker begrepet i preteksten: Nåde er det som gjør oss til kristne, som enkeltmennesker og som menighet, som kan brukes i tjeneste for Gud.

Som enkeltmenneske

Jeg vet i alle fall at jeg kjenner meg igjen i Paulus erfaringer, ikke i lidelsene, men i opplevelsen av å være svak, redd og skjelvende framfor en forsamling. Kan Gud bruke min forkynnelse også når den mangler sammenheng, gode poenger, humor eller logikk? Jeg har i hvert fall erfart at en ungdom uten rutine med å holde andakt, kan formidle vel så mye tro og håp til andre unge mennesker, som en superforkynner som får forsamlingen til å le og applaudere.

Som menighet

Og kanskje er menigheten vår liten og skrøpelig? "Ikke mange vise, ikke mange med makt eller fornem slekt" (1 Kor 1,26). Nettopp i en slik menighet finnes forutsetningene for å kunne motta Guds kraft. Vi skal ikke trakte etter supermenigheter, de har neppe eksistert. Ofte snakker man om urmenigheten som de ideelle menigheter, men forholdene i Korint var jo til å gråte over! (2 Kor 2,4) Splittelse, partier, urettferdighet, hor - nei, det var ikke måte på hvor mye man hadde å slite med. At noe slikt kunne ha livets rett, det var nesten ikke til å tro. Men Paulus ga ikke opp. Han stolte på den grunnvullen han hadde lagt; Jesus Kristus (1 Kor 3,11). Selv om byggeverket senere ble både skakt og skjævt, så skulle den kristne kirke bestå.

Gjennom svakhet til styrke

Paulus visste alt om motgang (4,8ff). Å gjøre troens arbeid er ikke nødvendigvis å gå fra seier til seier. Man må lære seg å se det store i det små. I en tid da mange ikke lenger er trofaste mot sin menighet, men søker fellesskap som "gir mer", skal det mye tro til for å holde fast på den forsamlingen som ser ut til å smuldre opp. Da kan det være bra å få møte Paulus og lære å kjenne den virkeligheten han måtte slite med. En superapostel var han ikke. Menigheten var ikke i stand til å holde stø kurs; med det samme han var reist, var de ute å kjøre igjen. Den ideelle menighet finnes ikke, men nettopp der

man innser sin egen svakhet, kan man begynne på veien tilbake til utgangspunktet; Jesus Kristus og han korsfestet.

Velsignelsen ligger i å finne Jesus. Finner vi ham, korsfestet for vår skyld, er vi der han vil ha oss. Så kan vi begynne å stille de viktige spørsmålene: Hvordan kan vi være Jesu Kristi menighet i vår tid, på vårt sted? Hvilke nådegaver har vi og hvordan skal vi bruke dem? Slike og flere spørsmål til selvransakelse skal vi stille oss, alltid med Jesu kors langt fremme i bevisstheten, "for kraften fullendes i svakhet."

Fortsatt god faste!

ASTRID SÆTRANG MORVIK
Sokneprest i Grua/Harestua

4. søndag i faste

4. s. i faste (Midtfaste), 2. mars:
Joh 6,24-36

I møte med enhver forkynnelsesgjerning bør en spørre seg: basert på denne bibelteksten - hva er det umistelige evangeliet som må komme tydelig frem - hva er 'de gode nyheter' som alle tilstedeværende skal få klart for seg. Likeledes må vi se etter hva Ordet krever - lovens krav - og ikke minst: skjelne mellom disse. Tydelighet med evangeliet pluss rett og anvendelse av loven - er en generell oppskrift for en preken som ivaretar vesentlig aspekter ved kristen og bibelsk-basert forkynnelse.

Dagens tekst gir tilsynelatende opplagte svar hva som er evangeliet. Kjerneordene finner vi i v28 og v35: "Dette er den gjerning Gud vil dere skal gjøre: å tro på ham som Gud har sendt." og "Jeg er livets brød. Den som kommer til meg, skal ikke hunge, og den som tror på meg, skal aldri tørste." Teksten har ikke sterke innslag av lovens imperativ - men (en jødisk forståelse av) loven ligger bak problemstillingen - og gir evangeliet et kontrasterende bakteppe som fremhever poenget. Den store utfordringen i

dagens forkynnelse er derfor ikke å identifisere evangeliets hovedpoeng i dagens tekst - men å forkynne det på en slik måte at det faktisk blir evangelium for mennesker anno vår tid. Jesus treffer innertier i sin måte å aktualisere teksten på i møte med datidens menneskers spørsmål og den aktuelle kontekst. Hvordan skal vi klare det i vår tid?

Evangeliet

De kom til Jesus med forventning. De trodde på Gud - det var ikke det de manglet. De var interessert i Jesus og hadde erfart at han gjorde under ("dere spiste av brødene og ble mette") - der manglet de heller ingen ting. Ingenting tilsier heller at de ikke levde normalt fromme liv jøder av den tid. Kunne de ikke bare gå hjem og så var alt vel? De gjorde vel sitt beste - og det holder vel?? Forventningen de kom til Jesus med var et viktig spørsmål i tiden: "Hva er da de gjerninger Gud vil vi skal gjøre?"

Svært få spør dette spørsmålet i vår tid og i vår kultur. Et direkte svar på det spørsmålet vil derfor åpne dører som ingen har banket på. Odd Bondevik sier i et intervju i VL " Verken i Japan eller i Norge kommer folk til kirken fordi de er i syndenød. De søker fellesskap og mening i livet. Syndserkjennelse er noe som kommer i møte med Guds ord. Luther opplevde at han sto for den himmelske dommer og skalv. I våre dager er domstolen flyttet ned på jorda. Vi står til ansvar for krav og forventninger, alt vi skal leve opp til. Folk trenger forløsning og nåde. Jeg tror behovet for nåde og forsoning ligger like under overflaten hos svært mange." Problemstillingen i dagens bibeltekst har et lovvis utgangspunkt og bak spørsmålet ligger en tankegang i retning av: 'Gud er en gud som krever. Jeg vil gjøre det Gud krever. Da må jeg vite hva Gud krever. Jesus ser ut til å ha nær kontakt med Gud. Han vet nok hva Gud krever. La oss spørre ham'. Jeg spør meg om ikke hovedfokuset i dagens kultur er mer i retning av: hvordan kan jeg gjøre suksess i livet? I jobbmarkedet, i anseelse hos venner, i en familie som fungerer og i å holde meg ung til sinns og frisk i kroppen?

Jesus brukte jødernes spørsmål som utgangspunkt for å snu hele den legalistiske problemstillingen. Mon tro om han ikke ville gjort det samme i møte med spørsmålet 'hvordan kan

jeg gjøre suksess i livet?' - som jo er et ganske nådeløst krav. Og da er det spennende å gå bak Jesu svar og spørre etter hans anliggende - se hvordan han anvendte anliggende i den konteksten for deretter å se dagens kontekst i øynene og bruke det bakenforliggende anliggende rett i møte med vår tid.

Tro

Døren inn til å gripe det bakenforliggende anliggende er 'tro'. I enda større grad (300% mer!) enn hos de andre evangelistene bruker Johannes begrepet 'tro' som en hovednøkkel til forståelsen av evangeliet. Spørsmålet: "hva er tro?" er derfor relevant - og aktualiserende må vi spørre: hva er tro på Jesus?

1. Tro er ikke en prestasjon. I dagens tekst kontrasterer Jesus det å tro med spørsmålet om hvilke gjerninger Gud krever.
2. Tro er ikke å tenke at 'Gud eksisterer' eller å søke etter åndelige svar. (Dette gjorde allerede de Jesus snakket til) "Tro på ham som Gud har sendt" = tro på Jesus er derfor noe kvalitativt annerledes enn generell åndelighet og gudstro.
3. Tro følger ikke nødvendigvis av å se Jesus eller se de tegn han gjør (Joh 12.37)
4. Å ikke tro på Jesus (vantrø) er synd i sin egentligste forstand (Joh 16.9)
5. Å tro er å ta imot Jesus: noe som er forutsetning for å bli gitt rett til å bli Guds barn (Joh 1.12)
6. Å tro er å ta imot det liv som Gud gir - som Gud gir gjennom brødet fra himmelen - som er Jesus. (v35)

Utleggingen av dagens prekentekst kan derfor ha i hvert fall tre tilnæringsmåter som også kan kombineres:

1. Kristologisk fokus: Hvem er Jesus? Han er mer enn en mirakelmann (brønderet). Han er mer enn en lærer - mer enn en profet - mer enn en et menneske - han er selve livet som Gud gir verden.
2. Evangelium-Lov avklaring: Fokuset på hva skal jeg gjøre for Gud avvises og oppmerksomheten rettes mot tro - som i sin essens er å ta imot livet fra Gud - Jesus selv. Det nye Livet tilegnes ikke ved å gjøre rett overfor Gud - men å ta imot hva Gud gir.
3. Nattverdsteologi. Det er mye uklare

tanker omkring nattverden. Denne teksten åpner for å kunne vie en hel preken til hva nattverden er (og ikke er). Ikke minst er det relevant mange steder å forkynne frimodighet til å gå til nattverd slik at ikke misforståtte tanker holder en tilbake fra dette velsignelsens måltid.

Utfordringen

I den samtalen som Jesus fører med jødene i dagens tekst utfordrer han dem klart og tydelig. Han legger ikke noe imellom - men utfordrer til tro. Nå hadde de erfart hans gjerninger / tegn / under. Tiden var inne for å gripe den egentlige kjernen i Guds gave. Mange - kanskje de fleste som har vokst opp i Norge vet godt om Jesus. Det kan likevel være at viljen til å tro: ta imot Livet fra Himmelen - ikke har materialisert seg enda. En grunn til dette er kanskje at man ikke har blitt tydelig anbefalt å gjøre dette. Hvor ellers har mennesker mulighet til å høre en klar anbefaling om å "tro på ham som Gud har sendt" enn i kirken? Denne søndagen passer utmerket til nettopp det.

STEPHEN REID

Maria bodskapsdag

9. mars 2008

Preiketekst: Luk 1, 46-55

I det jula er plassert trygt i bakhovudet, kjem Maria bodskapsdag som ei lysning ei fastetida. Engelen Gabriel kjem og fortel Maria den store bodskapen. Du skal verta med barn! Ho vert befrukta ved Den Heilage Ande slik Lukas beskriv det. I år er det ikkje samtalen mellom engelen og Maria som utgjer preiketeksten, men Maria sin respons på hendinga, eller Maria sin lovsong (Magnificat). Den er preiketekst anna kvart år, men inngår også i liturgien for Aftenbøn i Den norske kyrkja. Det er ein storslått hymne som Maria syng ut under møtet med den gravide slektningen Elisabeth.

Bakgrunn

Det første kapittelet i Lukas-evangeliet beskriver hendingar som skjer før Jesus vert fødd. Lukas set fødslane til Johannes og Jesus i samanheng. For kapittel 1 fortel at Sakarja vert møtt av engelen Gabriel medan han gjer teneste i tempelet. Her vert det sagt at kona Elisabet skal verta gravid. Sonen skal få namnet Johannes, og vil bli stor i Herrens auge. Men Sakarja har vanskeleg for å tru på ein førestående graviditet, med bakgrunn i den høge alderen sin. Engelen gjer Sakarja stum ettersom han ikkje trur bodskapen (Luk 1,5-25). Han får mælet tilbake først når guten er åtte dagar gammal og skal omskjerast (Luk 1, 64). Maria blir møtt på same måten av engelen Gabriel. Ho får vite kva for gut ho skal føde, men trur på engelen. Ho stiller seg umiddelbart villig til "oppdraget" og kallar seg Herrens tenestekvinne. (1,38) Engelen fortel ho at Elisabets også ventar barn, og nokre dagar etter bestemmer ho seg for å besøke henne. Møtet mellom dei to kvinnene vert sterkt for dei begge.

Hymnen som utgjer preiketeksten, har ein gammaltestamentleg stil. Den har mønster etter lovsongen Hannah song då ho overgav sonen Samuel til teneste for Herren. (1. Sam 2, 1-10). Raymond E Brown hevdar at Marias Lovsong stilmessig reflekterer samtidige jødiske hymner slik dei kjem fram i 1. Makk. og Qumran. Han hevdar også at Magnificat, Benedictus (Luk 1, 67-78) Gloria in excelsis (Luk 2, 13-14) forutan Nunc dimittis (Luk 2, 28-32) alle er tidleg kristne hymner som Lukas set inn i narrativet. Magnificat legg han i munnen på det første mennesket som trudde - Maria. (Brown: *An introduction to the new testament* s 232)

Magnificat reflekterer over Guds handlingar for menneska, og kan delast i to deler. Versa 46-50 omhandlar Maria og hennar oppleving av situasjonen. Versa 51-55 er meir universelle og her reflekterer Maria over Gud og hans gjerningar for menneska. Kristologisk tek ikkje Magnificat for seg Jesu *virke* direkte, men nøyer seg med å slå fast at Gud har gjort noko stort og avgjerande for menneska. Kanskje er den i ei brytning mellom GT og NT. For med henvisninga til Abraham, vert den gamle pakt som Gud stifta med Israelsfolket slått fast. Men ved

budet om Jesu fødsel er ei ny pakt i emning. Gud utvidar frelsesverket. Å tilhøyre Guds folk er ikkje lenger eit etnisk spørsmål, men eit spørsmål om å identifisere seg med Gud og hans frelsesgjerningar.

I den gamle pakt var Abraham patriark og Sarah matriark. Men i motsetning til Maria som vert prisa sæl av Elisabeth for si tru (1, 45), trudde ikkje Sarah då ho fekk bodskapen om at ho skulle få barn. (1. Mos 18) Høg alder gjorde det vanskeleg å tenke at eit svangerskap var mogleg. Ho var i samme situasjon som Sakraja. Dette framhevar den sterke evna Maria hadde til å tru Gud. Sjølv om ho ikkje hadde høg alder, hadde ho ingen mann. (Noko ho også påpeikar!) Det leidar til eit anna poeng. At Maria var utan mann, gjorde at svangerskapet kom til å medføre vanskar sosialt. Likevel beskriv ho seg som Herrens tenestekvinne. Profetar som Jeremia og Jona var motvillige til oppdraget Gud gav dei. Til og med Moses var i utgangspunktet uvillig i 2. Mos 3. Slik blir Maria ikkje berre eit førebilete mht. til tru, men også mht. lydndad ovanfor Guds frelsesplan.

Å vere utrustande audmjuk

Årsaka til at Gud valde seg ut Maria får vi aldri vite. Men hennar tru og lydndad har gitt ho ein heilt sær eigen rolle som førebilete for kristne til alle tider. Dette vert spesielt tydeleg i Den katolske kyrkja, der ho er den fremste av alle helgenar. Magnificat viser henne som takksam (v 47) og audmjuk (v 48) overfor oppdraget ho har fått. Eg trur det er gode og dårlege måtar å vere audmjuk på. Å krype saman og tenke at ein ikkje er verdt noko som helst, viser mangel på sjølvrespekt og kan skape apati. Den som ingenting er verdt dug heller ikkje til å gjere noko... Ein slik audmjukskap er destruktiv . Men å vere hovmodig er heller inga dygd (v 51). Å ha uhensiktsmessig høge tankar om seg sjølv er ikkje sunt. I verste fall kan det resultere i liten respekt for medmenneske og omgjenvader. Å vere sunt audmjuk krev sjølv-innsikt. Det har Maria, for ho er audmjuk slik dei fleste menneske bør vere overfor Gud. Ho er tross alt ei vanleg jente. Men ho må ha hatt sjølvrespekt. For ho er bevisst på kva som er hennar oppdrag. Ho har tru på at Gud kan gje ho den styrke ho treng for å handtere vanskaner som kjem. Hennar audmjuke holdning har

ustrusta ho. Samstundes har den audmjuke holdninga skapt rom for takksemnd over å vere utvald. (Den hovmodige har jo ingenting å vere takksam for.) Slik kan ho bryte ut i lovsong. Ho unnskyldar ikkje at ho har fått æra (nei det var ingenting.....det var så lite så.....) Ho er stolt av det - utan å bli hovmodig.

Gud snur om på stor og liten

Det er fint å lese Magnificat. Det er lovprisinga til ei takksam kvinne som ventar barn. Men - teksten har også ein voldsam brodd. For det blir skildra ein kamp mellom Gud og hans fiendar. Maria har skjont at Guds sympati ligg hjå dei fattige og svoltne (v 53). Det ser vi også av Jesus sitt virke. Han var jo ven av tollarar og syndarar. Stormenn styrtar han, medan han lyftar fram småfolk (v 52). Det ubehagelege i dette, er at det kan gjere mange nordmenn til Guds fiendar. For sjølv om ikkje alle er "stormenn", tilhøyrer definitivt mange av oss den rike del av verda. Vi er av dei 20% i verda som disponerar 86% av verdas brutto nasjonalprodukt. Eigentleg ligg det ein tydeleg moralsk utfordring i heile evangeliet. Men det vert svært tydeleg i Magnificat og ikkje minst i Lukas si Slettepreike i kap. 6. Gud har særleg miskunn mot fattige og undertrykte. Kanskje er det dette som bør utfordre vanlege nordmenn mest. "Kva gir du ein som har alt?" Det er rett og slett blitt vanskeleg å finne julegåver som vert sett pris på! For mange har "alt". Vers 53 fortel at dei svoltne fekk gode gåver medan dei rike sende han tomhendte bort. Her vert eg vert freista til å spørje; Kva var det dei ikkje fekk? Fann heller ikkje Gud gåver han kunne gi dei?

I evangelia møtte Jesus rike menn som Den rike unge mannen og Sakkeus. Men Jesus er kompromisslaus. Gje vekk rikdommen! Den rike unge mannen (den vellukka) gjekk bort nedslått. Men Sakkeus derimot, (svindlaren) tok sjølv initiativ til oppgjer den dagen Jesus vitja han. Kanskje fordi han opplevde nådens gåve?

To innspel til preika Frelshistorisk

Det kan vere ei løysing å knyte preika opp mot inkarnasjonen som frelshistorisk hending. For gjennom å sende sin son vert frelsesplanen sett ut i livet. Alle skal bli Guds folk. Frelsa er

for alle menneske. Gud skal styrte vondskap. Han skal bringe håp til menneska. Denne frelsesplanen startar med at Gud befruktar Maria ved Den Heilage Ande. Slik kan ein kople inn lovnadene som var gitt Abraham i 1. Mos. Vidare har profetane forkynt om Messias sitt komme (for eksempel leseteksten frå Jes). Slik skal Gud styrte vondskapen og opprette rettferd i verda. Dette gjer teksten også ei ekklesiologisk betydning. For det er ein klar samanhang mellom Inkarnasjonen og danninga av kyrkja. Maria er blitt kalla Guds moder, samstundes som det har vore vanleg å kalle Kyrkja for kristi brud. I forlenginga av Jesu virke på jorda fortset kyrkja å forkynde frelse.

Trusvitnet Maria

Det er også ei løysing å ta utgangspunkt i Maria som trusvitne. Ho opplever Gud, på ein så konkret måte som det kan vere mogleg. Ho blir Gudføderske. Ho har tillit til at Gud utrustar ho til oppdraget. Ho er audmjuk til Gud, og ustrusta til oppgåva med å føde og oppdra frelsars. Slik får ho ein uhyre viktig oppgåve i Guds plan. Ho ser kva ære ho har fått, og er lydig der til og med Moses var uvillig. Gud har gitt oppgåva til ei vanleg jente - til og med ei fattig jente. Slik blir nåden frå Gud spesielt synleg, og Maria takknemleg og stolt. For slik har Gud løfta fram dei små blant menneska.

Sjølv vil eg gå for det siste forslaget. Eg synest det er vanskeleg å utelate det sosialetiske perspektivet med fattigdomsutfordringa. Det kan vere eit greitt innsteg til Kirkens Nødhjelps fasteaksjon den 14 mars; fra drøm til virkelighet. Det er vel eit svært levande moment i møte med Magnificat!

Til gudstenesta

Sjølv skal eg ha familiegudsteneste denne dagen, og er nøgd med det. Temaet om graviditet og fødsel er lett å fortelje til barn. Dei kan også ha eit forhold til at det er ca 9 mnd til jul. Dette er jo ein glad dag!

Nokre salmar: NOS 1, 12, 86, 98, 117 118, 119, 634

BJARTE NESE

Palmesøndag

16. mars 2008

Påsken står for tur! Nå starter kirkenes viktigste uke, verden over. Det kan være spennende å ha den verdensvide kirke som fokus. Kristne samles i hopetall, en trøst i menigheter der kirkebenkene er glisne i påsken. Palmesøndag er mange steder den best besøkte kirkedagen i påsken og nettopp derfor en glimrende mulighet til å nå ut med påskens viktige budskap. Palmesøndag er også dagen for å invitere barn og unge med på gudstjenestenes gjennomføring, det være seg barnekor, speidere, som tekstlesere, musikere (kanskje en fra skolekorpset kan spille trompet og la fanfaren lyde over prosesjonen?) og selvfølgelig viftende med palmegrener. Estetisk sett kan det også tenkes en helhet fra palmesøndags hylling til kirkenes utsymkning skjærtorsdag, langfredag og påskemorgens stille jubel. Kirken går fra fastens lilla farge til påskemorgens hvite festfarge. Palmegrener, vindruer, rosen og påskeliljen preger høytiden.

Til prekenen:

Jesus ble møtt av velsignelse! Jeg tenker oftere på en Jesus som gir velsignelse, enn en som selv mottar det. Men i dag er det han som mottar folkemengdens ønske om å gi ham velsignelse. Det er mange veger å gå herfra, inn i prekenens fokus: Du kan utdype velsignelsesbegrepet fra gamle testamentet til nye testamentet. Jakobs ord "Jeg slipper deg ikke før du har velsignet meg" i 1 Mos 32,26. Forholdet mellom velsignelse og forbannelse. Løftene og velsignelser fra Gud.

Videre kan det være spennende å se på hvilket forhold vi har til ordet velsignelse i dag. Hendelser mange husker er signingen av Kong Harald og Dronning Sonja i Nidarosdomen. Kongen og Dronningen kneler ned for å motta Herrens velsignelse over sin gjerning. Deretter legger de ut på signingsferden. Det sterke i å knele ned for å motta noe, å gjøre seg selv liten ovenfor den store Herre.

Fra Oppegård har jeg en fin erfaring fra ungdomsgudstjenestene. Bønnelapper og lys-tenning har lenge vært nødvendige og godt besøkte stasjoner under bønnvandringen. Så ble en ny post lagt inn i tilbudet: du kunne

komme og knele ned alene ved alterringen, presten legger hånden sin på hodet ditt og sier hele Velsignelsen over deg, alene til deg. Det ble en svært populær post og ofte står det kø av ungdommer som vil knele ned og bli velsignet. Det konkrete, håndfaste og personlige er viktige faktorer i ungdoms tro. Min tro er nok også blitt styrket av å oppleve deres behov for praktisk handling, ikke bare ord, ord, ord...

Et annen veg å gå som utgangspunkt for prekenen kan være å starte med versene 17 og 18. Hvem er de som står der og vifter med grener og ønsker velsignelse over Guds sønn? Det er de som så ham vekke Lasarus fra dødens grep, og som nå vil møte ham, og de som har hørt om hendelsen og kanskje vil se ham med egne øyne, han som kan gjøre så uendelige ting. Livets herre og mester, han som selv skal dø, vetekornet, som skal gi evig liv til mange skapte nysgjerrighet hos folk, den gang som nå.

Det er spennende at det hele tre ganger i dagens tekst trekkes fram menneskets interesse for Jesus Kristus: 1) folket som dro ut for å møte han fordi han hadde gjort dette tegnet, vers 18. 2) Fariseernes utsagn og oppfatning av situasjonen: "All verden renner etter ham." 3) Grekerne som kommer til Filip og sier: "Herre vi vil gjerne se Jesus".

I vår del av verden kan vi noen ganger miste motet med tanke på hvor lav kirkeoppslutningen er og hvor lite interessert vårt samfunn er etter budskapet om Jesus Kristus. Kan vi derimot bruke disse tre punktene som utgangspunkt for "den verdensvide kirkes feiring av påskens budskap" kan det virke oppmuntrende på de som faktisk oppsøker kirkenes rom denne påsken.

God påske - Jesus er livets Herre!

**INGVILD HELENE
MYDSKE FALLEGÅRD**

Det teologiske Menighetsfakultet arrangerer i samarbeid med godkjente kurssteder

**PASTORALKLINISK UTDANNING 11 UKER VÅREN 2009
SAMT PKU MED UTVIDET TIDSRAMME høsten 2008/våren 2009**

PKU er sjelesorgfaglig prosesslæring via praksis, refleksjon, teoretisk studium og veiledning. Læringsprosessen skjer individuelt og i gruppe. Utvikling av personlig og teoretisk kompetanse, samt integrasjonskompetanse utgjør hovedelementene i læringen. PKU emnene inngår med 20 studiepoeng i MFs videreutdanningsprogram *Master i klinisk sjelesorg, 120 sp.* Emnet kan også inngå med 20 sp. i videreutdanningsprogrammet *Master i praktisk teologi, 90sp.* PKU kan også inngå som element 1 og 2 i SPP-programmet.

For alle kurs gjelder:

Søknadsfrist: 15. mars 2008. Søknad sendes på eget skjema tjenestevei til
Presteforeningens utdanningsavdeling, Pb 437 Sentrum, 0103 OSLO.
PF videreformidler søknadene til Det teologiske Menighetsfakultet.
Kostnad: kr. 18 000,- pluss studieavgift kr. 410 og evt. hybel

Nærmere informasjon om søknadsprosedyrer, kursopplegg m.m. fås ved henvendelse til de respektive kurssteder ved kursleder, MF eller studieavdelingen i Presteforeningen.

LOVISENBERG DIAKONALE SYKEHUS, OSLO

12. JANUAR – 27. MARS 2009

Kursleder: Sykehusprest Bergljot M. Aa. Hauglid, godkjent veileder i PKU.
Bolg: Rimelig hybel på stedet
Adresse: LDS, 0440 OSLO
For mer informasjon: Bergljot Hauglid, tlf 23 22 50 00, e-post: bergljot.hauglid@lds.no
Kirsti Mosvold, tlf 23 22 50 00, e-post: kirsti.mosvold@lds.no

INSTITUTT FOR SJELESORG, MODUM BAD

Høsten 2008 – våren 2009

NB: Utvidet tidsramme, 28 mandager, 8.9.08 til påske 09

Kursleder: Instituttprest Gunnar Fagerli, godkjent veileder i PKU
Adresse: Institutt for sjelesorg, Modum Bad, 3370 VIKERSUND
For mer informasjon: Gunnar Fagerli, tlf 32 74 98 30, e-post: gunnar.fagerli@sjelesorg.no

SYKEHUSET BUSKERUD HF

NB: 5. JANUAR TIL 27. MARS 2009

Kursleder: Ledende sykehusprest Tor Trydal, godkjent veileder i PKU
Bolg: Mulighet for hybel på stedet
Adresse: Sykehuset Buskerud HF, 3004 Drammen
NB Kurset starter med en ukes opphold i et egyptisk kloster
Ekstra egenandel for Egypt-turen: Kr. 4000,-
For mer informasjon: Tor Trydal, tlf 32 80 30 39 / 00, e-post: tor.trydal@sb-hf.no

FRA BISPEDØMMERÅDENE OG KIRKEDEPARTEMENTET

TILSETTINGER

Borg bispedømme

Borg bispedømmeråd har i møte 31.10. 2007 foretatt følgende tilsetning:

- Halvor Dalene som sokneprest i Vestre Borgevangel prosti med tjenestested Hobøl sokn.

Vi har mottatt bekreftelse på at han tar imot stillingen.

Stavanger bispedømme

Stavanger bispedømmeråd tilsatte i sitt møte 12.12.2007:

- Anders Hildeng Næss som sokneprest i Ytre Stavanger prosti med Hillevåg sokn som særskilt arbeidsområde.
- Svein Magne Lura som sokneprest i Ytre Stavanger prosti med Vardeneset sokn som særskilt arbeidsområde.
- Eva Marie Aanderaa Vassbø som kapellan i Ytre Stavanger prosti med Hinna sokn som særskilt arbeidsområde.

De tilsatte har skriftlig bekreftet at de tar i mot stillingen.

SØKERE

Stavanger bispedømme

Soknepreststilling i Stavanger Domprosti med særskilt arbeidsområde i Bekkefaret sokn.

1. Angelika Fjetland f.1958
2. Mann, navn ikke offentlig. f.1952
3. Dag Audun Rasmussen f.1952
4. Arne Oddmund Rossavik f.1947
5. Ragnhild M. Røstvik f.1951
6. Lars Bjarne Saltveit f.1952
7. Mann, navn ikke offentlig. f.1959
8. Sven Ebbel Skjold f.1968
9. Jon- Daniel Solhaug f.1952
10. Knut Svindland f.1968
11. Stig J. Syvertsen f.1949
12. Arne Håkon Sørås f.1952
13. Olav Kristian Tangeland f.1954
14. Mann, navn ikke offentlig. f.1961
15. Eva Marie A. Vassbø f.1979

Stavanger bispedømmeråd håper å foreta tilsetning i sitt møte 21.01.08

Ledige stillinger i Nord-Hålogaland

Nord-Hålogaland bispedømmeråd trenger nye prester!

Stillingsutlysningene finnes på www.kirken.no/nord-haalogaland.

Uthysningstekster kan fås ved telefonbenvendelse til kontoret.

Det er også muligheter for vikariater.

Nord-Hålogaland bispedømmeråd, tlf 77 60 39 60.

E-post: nord-haalogaland.bdr@kirken.no.

LEDIGE STILLINGER

Hamar bispedømme

Embetet som prost i det nyopprettede Ringsaker prosti i Hamar bispedømme er ledig fra 01.08.08.

Prosten leder prestatjenesten i prostiet, bistår biskopen i dennes embetsutøvelse, gjør selv tjeneste som menighetsprest slik biskopen fastsetter og utfører for øvrig de gjøremål som ligger til prosteembetet. Det stilles krav om gode lederegenskaper, evne til samarbeid og vilje til å virkeliggjøre de folkekirkelige målsettinger i Hamar bispedømme.

Prostiet omfatter de 6 soknene Brumunddal/Veldre, Brøttum, Furnes, Nes, Ringsaker og Åsmarka i Ringsaker kommune. Det er 10 kirker i prostiet, hvorav to middelalderkirker. I tillegg kommer Sjusjøen fjellkirke som eies og drives av en egen stiftelse, og et vigslat kirkerom i Moelv menighetscenter. Prostiet betjenes av åtte menighetsprester og en prostiprest. Det er 30 ansatte fordelt på 22 årsverk ansatt i Ringsaker kirkelige fellesråd, 6 organister, 1 kirkeverge, 1 kirkevergeassistent, 5 sekretærer samt 17 reinholdere og kirkegårdsarbeidere fordelt på 10 kirker.

Prostens kontor ligger i Moelv menighetshus og er samlokalisert med kirkevergen i Ringsaker kirkelige fellesråd og Ringsaker og Åsmarka kirkekontor. Det er prostesekretær i 30 % stilling. Det er utarbeidet planer for en utvidelse av kontorlokalene for å gi tilfredsstillende plass til prost og prostesekretær.

Den som bli utnevnt, må rette seg etter tjenesteordning for proster. Vedkommende må finne seg i eventuelle endringer i gjøremål og arbeidsdistriktets utstrekning samt endringer i regler for pensjon og aldersgrense.

Det arbeides med å skaffe tjenlig bolig i Moelv.

Søkere må opplyse om de behersker begge målformer. Målformen i prostiet et bokmål.

Stillingen er lønnet i ltr. 62-67. Herfra går vanlig pensjonsinnskudd.

Kvinner oppfordres til å søke.

Søknad sendes tjenestevei med CV, vitnemål, attester og opplysning om referanse til Kultur- og kirkedepartementet, Postboks 8030 Dep. 0030 Oslo. *Søknadsfristen er 15. februar 2008.*

Nærmere opplysninger om embetet er å finne på Hamar bispedømmes hjemmesider og

ved henvendelse til fungerende prost i Ringsaker, tel. 62 33 07 70 / 91 73 46 94 eller Hamar bispedømmekontor, tel. 62 55 03 50.

Hamar bispedømme

Embetet som prost i Solør prosti i Hamar bispedømme er ledig fra 1. februar 2007.

Prosten leder prestatjenesten i prostiet, bistår biskopen i dennes embetsutøvelse, gjør selv tjeneste som menighetsprest slik biskopen fastsetter, og utfører forøvrig de gjøremål som ligger til prosteembetet. Det stilles krav om gode lederegenskaper, evne til samarbeid og vilje til å virkeliggjøre de folkekirkelige målsettinger i Hamar bispedømme.

Prostiet omfatter de 7 soknene i kommunene Grue, Våler og Åsnes med henholdsvis 5201, 3870 og 7590 innbyggere, en kirke i hvert sogn og Norges eneste bevarte kirkesal i Risberget.

Prosten har kontor ved Åsnes kirkekontor sammen med 2 sokneprester, prostipresten, kirkevergen i Åsnes, 2,5 organister, ungdomsdiakon, kontorfullmektig og prostens saksbehandler i 30% stilling. I prostiet er totalt 20 årsverk, hvorav det 5 sokneprester og en prostiprest i 50% stilling.

Prosten gjør tjeneste som menighetsprest i Åsnes, Gjesåsen og Åsnes Finnskog sogn i samarbeid med soknepresten.

Den som blir utnevnt, må rette seg etter tjenesteordning for proster. Vedkommende må finne seg i endringer i gjøremål og arbeidsdistriktets utstrekning samt endringer i reglene om pensjon og aldersgrense.

Til embetet hører bolig med boplikt. Prestegården ligger i Åsnes og ble bygget i 1931. Grunnflaten er ca. 190 kvm. på ca. 5 mål tomt, med dobbelt garasje, stabbur og vedskåle. Den som blir utnevnt, må finne seg i de

bestemmelser som måtte bli truffet om leie og bruk og eventuell flytting av bosted.

Søkere må opplyse om de behersker begge målformer. Målformen i prostiet er bokmål.

Stillingen er lønnet i ltr. 62-67. Herfra går vanlig pensjonsinnskudd.

Kvinner oppfordres til å søke.

Søknaden med CV, vitnemål (attester og opplysninger om referanser) sendes tjenestevei til Kultur- og kirkedepartementet, postboks 8030 Dep., 0030 Oslo. *Søknadsfristen er 15. februar 2008.*

Nærmere opplysninger om stillingen er å finne på bispedømmets hjemmesider og ved henvendelse til prosten i Solør, tel. 62955850 eller Hamar bispedømmekontor tel. 62550350.

Hamar bispedømme

2 ledige sokneprest stillinger, en sokneprest i Vinger og Odal prosti tjenestested Brandval og en sokneprest i Sør-Gudbrandsdal prosti tjenestested Nordre Ål. Se fullstendig utlysning www.nav.no eller www.kirken.no/hamar. Det er ønskelig at man søker elektronisk. Orientering om dette ligger på hjemmesiden. *Søknadsfrist 25.01.08.* Ta kontakt på telefon 62 55 03 50 for nærmere informasjon".

Møre bispedømme

Sokneprest i Bud sokn i Molde domprosti.

Det er ledig stilling som sokneprest i Bud sokn i Molde domprosti. Stillinga har Bud sokn som særskilt arbeidsområde, men presten skal og gjere teneste i eit samarbeidsområde som geografisk fell saman med Fræna kommune. Molde domprosti er tenestedistrikt.

Molde domprosti omfattar kommunane Molde, Fræna, Aukra, Midsund og Sandøy med til saman 13 sokn og ca 35.800 medlemmer i Den norske kyrkja. I prostiet er det 11,75 stillingar som kyrkjelydsprest fordelt på 4 samarbeidsområde. Bud sokn utgjer saman med Hustad sokn, Myrbostad sokn og Vågøy sokn eit av desse områda. Det er 3 prestar i samarbeidsområdet. Hustad fengsel ligg i Hustad sokn. Fengslet har ei 80% fengselspreststilling.

Fræna kommune er ein kyst- og jordbrukskommune som dekkjer store delar av Romsdalshalvøya ut mot Hustadvika. Kommunen har om lag 9000 innbyggjarar og er rik på naturressursar. Næringslivet er dominert av jordbruk, havbruk, industri og handel. Turistnæringa er i vekst. Kommunen har 6 barneskular, 2 ungdomsskular og ein vidaregåande skule i tillegg til 9 barnehagar og fleire barneparkar. I Bud er det 6-delt barneskule. Den kommunale musikkskulen er av dei eldste i landet, og det er eit rikt song- og musikkliv i kommunen. I Elnesvågen ligg kommuneadministrasjonen, legesenter, butikksenter m.m. Målforma er nynorsk i kommune og kyrkje med unntak av Hustad sokn, som har bokmålsliturgi. Kommunikasjonane er gode med kort veg til Molde og Kristiansund. I begge desse byane er det flyplass, sjukehus og høgskole.

Soknepresten i Bud har kontor- og stabsfellesskap med dei andre prestane og dei fellesrådstilsette på kyrkjekontoret i Elnesvågen. Det er kyrkjeverje, to organistar, kvar i 80 % stilling, kontorfullmektig i 60 % stilling, samt klokkarar og kyrkjetenarar i mindre deltidstillingar. Fellesrådet har tilsett to kyrkjegardsarbeidarar. Kyrkje lydane i Fræna har fått midlar til trusopplæringsprosjektet "I same båt" for 11-, 13- og 15-åringar og har tilsett eigen prosjektleiar i 50 % stilling. I Bud kyrkjelyd er det eit stort og aktivt barne-, junior- og ungdomskormiljø. Over 100 barn og ungdom samlast til øvingar kvar uke. Desse aktivitetane

har ført til at både unge og eldre trivst i kyrkjeleg samanheng, særleg når kora tar del.

Soknepresten i Bud har sete i Bud sokneråd. Dei to andre prestane har sete i kvart sitt sokneråd (Hustad og Myrbostad/Vågøy). Alle tre prestane gjer teneste i heile samarbeidsområdet. Ein av prestane i samarbeidsområdet blir av prosten peika ut som koordinator med særleg ansvar for samordning av arbeidet.

Bud sokn med 1.460 innbyggjarar ligg ut mot havet. Bud kyrkje er ei krosskyrkje frå 1717 med 250 sitjeplassar og om lag 30 gudstenester i året.

Hustad sokn med 1.900 innbyggjarar ligg ut mot kyststripa ved Hustadvika. Kyrkja er frå 1874 med 350 sitjeplassar og om lag 30 gudstenester i året.

Myrbostad sokn har eit innbyggjartal på 3.800, ligg inst i Frænsfjorden og omfattar m.a. kommunesentret Elnesvågen. Myrbostad kyrkje er ei trekyrkje frå 1880 med ca. 450 sitjeplassar og om lag 55 gudstenester i året.

Vågøy sokn er delt av fjorden med om lag 1.000 menneske på kvar side. Vågøy kyrkje ligg på sørsida av fjorden og er ei trekyrkje frå 1904 med ca 550 sitjeplassar og 30 gudstenester i året. På nordsida av fjorden blir det halde om lag 6 gudstenester i året i Tornes bedehus.

Presten skal i tråd med "Tjenesteordning for menighetsprester" forvalte Ord og sakrament slik at kristen tru og kristent liv vert fremja i kyrkjelydane. I tillegg til gudstenester og tenesteveker som blir fordelte etter oppsett arbeidsplan, tek presten del i dåps- og konfirmanstopplæring, sjelesorg og andaktar på sjuke- og aldersinstitusjonane i samarbeidsområdet. Det vil så langt råd bli teke omsyn til kompetanse, erfaring og interesser i fordelinga av oppgåvene mellom prestane.

I Fræna er det mange bedehus der det fleire stader er stor aktivitet. Det er òg ein leirstad eigd av Nordmøre og Romsdal Indremisjon som blir brukt i kyrkjelydane sitt barnearbeid. Det er aktive diakoni- og undervisningsutval, og mykje kyrkjebyggjande arbeid blir gjort av uløna medarbeidarar. Det er tre barnekor, eit ungdomskor og eit Tensing-kor i dei fire kyrkjelydane. Alle sokna har misjonsprosjekt. I alle bygdelag er det fleire misjonsforeiningar. Det finst søndagsskular i dei fleste bygdelag og speidararbeid fleire stader. Samarbeidet

mellom kyrkja og desse organisasjonane er godt. Det same gjeld samarbeidet med pinsekyrkjelyden Sion i Elnesvågen.

Vi søker etter ein prest med evne til å utøve pastoralt leiarskap og til å samarbeide kollegialt og tverrfagleg, og som er villeg til å gå inn i samarbeid med sokneråda om deira planar og visjonar. Vi ønskjer også ein prest med syn for å setje av tid til eiga fornying både fagleg og menneskeleg.

Til stillinga høyrer tenestebustad eigd av Opplysningsvesenets Fond. Bustaden er frå 1855 og ligg i Bud, fritt og fint om lag 400 m frå stranda med utsikt mot fiskeværet Bjørnsund. I første etasje vert det no gjort ombyggingar som gjev nytt vaskerom, utvida hall og spise-/daglegstove. Vidare er det kjøkken, to stover, bibliotek, eitt soverom, bad med WC og WC ved hovudinggangen. I andre etasje er det tørkeloft, tre soverom og lagerplass. Det er kjellar under halve huset. Til huset høyrer ein stor hage. På tunet er det garasje med vedbu. Eit gammalt stabbur som står på tunet, er modernisert og vert nytta som speidarlokale. Frå tenestebustaden er det om lag 20 km til kyrkjekontoret i Elnesvågen.

Møre bispedøme legg vekt på å tilby arbeidsveggleiing (ABV). Vi har bruk for fleire utdanna vegleiarar.

Dei formelle kvalifikasjonskrava for tilsetjing som kyrkjelydsprest er å finne i "Forskrift om tilsetjing av menighetsprest". Opplysningar om samlivsform vil kunne bli innhenta og vektlagde ved tilsetjing. Søkjarar som ikkje er ordinerte, vert bedne om å gjere greie for tilhøvet til programmet "Veien til prestetjeneste" (VTP). Ordinasjon føreset normalt fullført VTP.

Då det er få kvinnelege prestar i bispedømet, vert kvinner særskilt oppmoda til å søkje.

Stillinga vert løna etter hovudtariffavtalen i staten, stillingskode 0930 Sokneprest, lønsstrinn 51-68. Innskot i Statens Pensjonskasse. Godtgjersler og tilskot etter dei vilkår som til kvar tid er fastsette. Den som vert tilsett, må rette seg etter endringar i lover, tariffavtalar, særavtalar, reglement m.v. og andre avgjerder som kan ha verknad på gjeremåla i tenesta. Bustaden er tenestebustad etter husleigelova § 11-3. Dette gir leigaren færre rettar enn ved leige av annan bustad.

Nærare opplysningar om stillinga kan ein få hos domprosten i Molde domprosti, tlf. 71 11 14 60/93 01 23 04, e-post domprosten@molde.kommune.no. For meir utførleg informasjon sjå www.frana.kommune.no og www.budiromsdal.net. Informasjon om den kyrkjelege verksemda ligg på www.frana.kyrkja.no.

Søknad med CV, namn på minst to referansepersonar og rettkjende kopiar av vitnemål og attestar må vere sende til Møre bispedømmeråd, Julsundvegen 13, 6412 Molde, *innan 28. januar 2008*.

Møre bispedøme

Sokneprest i Hustad sokn i Molde domprosti.

Det er ledig stilling som sokneprest i Hustad sokn i Molde domprosti. Stillinga har Hustad sokn som særskilt arbeidsområde, men presten skal og gjere teneste i eit samarbeidsområde som geografisk fell saman med Fræna kommune. Molde domprosti er tenestedistrikt.

Molde domprosti omfattar kommunane Molde, Fræna, Aukra, Midsund og Sandøy med til saman 13 sokn og ca 35.800 medlemmer i Den norske kyrkja. I prostiet er det 11,75 stillingar som kyrkjelydsprest fordelt på 4 samarbeidsområde. Myrbostad sokn og Vågøy sokn utgjer saman med Bud sokn og Hustad sokn eit av desse områda. Det er 3 prestar i samarbeidsområdet. Hustad fengsel ligg i Hustad sokn. Fengslet har ei 80 % fengselspreststilling.

Fræna kommune er ein kyst- og jordbrukskommune som dekkjer store delar av Romsdalshalvøya ut mot Hustadvika. Kommunen har om lag 9.000 innbyggjarar og er rik på naturressursar. Næringslivet er dominert av jordbruk, havbruk, industri og handel. Turistnæringa er i vekst.

Kommunen har 6 barneskular, 2 ungdomsskular og ein vidaregåande skule i tillegg til

9 barnehagar og fleire barneparkar. Den kommunale musikkskulen er av dei eldste i landet, og det er eit rikt song- og musikkliv i kommunen. I Elnesvågen ligg kommuneadministrasjonen, legesenter, butikksenter m.m. Målforma er nynorsk i kommune og kyrkje med unntak av Hustad sokn, som har bokmålsliturgi. Skulekrinsen der soknepresten skal bu, har bokmål som målform.

Kommunikasjonane er gode med kort veg til Molde og Kristiansund. I begge desse byane er det flyplass, sjukehus og høgskole.

Soknepresten i Hustad har kontor- og stabsfelleskap med dei andre prestane og dei fellesrådstilsette på kyrkjekontoret i Elnesvågen. Det er kyrkjeverje, to organistar, kvar i 80 % stilling, kontorfullmektig i 60 % stilling, samt klokkarar og kyrkjetenarar i mindre deltidstillingar. Fellesrådet har tilsett to kyrkjegardsarbeidarar. Kyrkjelydane i Fræna har fått midlar til trusoppføringsprosjektet "I same båt" for 11-, 13- og 15-åringar og har tilsett eigen prosjektleiar i 50% stilling.

Soknepresten i Hustad har sete i Hustad sokneråd. Dei to andre prestane har sete i kvart sitt sokneråd (Bud og Myrbostad/Vågøy). Alle tre prestane gjer teneste i heile samarbeidsområdet. Ein av prestane i samarbeidsområdet blir av prosten peika ut som koordinator med særleg ansvar for samordning av arbeidet.

Hustad sokn med 1.900 innbyggjarar ligg ut mot kyststripa ved Hustadvika. Kyrkja er frå 1874 med 350 sitjeplassar og omlag 30 gudstenester i året.

Bud sokn med 1.460 innbyggjarar ligg sør for Hustad sokn og har også Hustadvika som nabo. Bud kyrkje er ei krosskyrkje frå 1717 med 250 sitjeplassar og om lag 30 gudstenester i året.

Myrbostad sokn har eit innbyggjartal på 3.800, ligg inst i Frænfjorden og omfattar m.a. kommunesentret Elnesvågen. Myrbostad kyrkje er ei trekyrkje frå 1880 med ca. 450 sitjeplassar og om lag 55 gudstenester i året.

Vågøy sokn er delt av fjorden med om lag 1.000 menneske på kvar side. Vågøy kyrkje ligg på sørsida av fjorden og er ei trekyrkje frå 1904 med ca 350 sitjeplassar og 30 gudstenester i året. På nordsida av fjorden blir det halde om lag 6 gudstenester i året i Tornes bedehus.

Presten skal i tråd med "Tjenesteordning for

menighetsprester" forvalte Ord og sakrament slik at kristen tru og kristent liv vert fremja i kyrkjelydane. I tillegg til gudstenester og tenesteveker som blir fordelte etter oppsett arbeidsplan, tek presten del i dåps- og konfirmanntopplæring, sjelesorg og andaktar på sjuke- og aldersinstitusjonane i samarbeidsområdet. Det vil så langt råd bli teke omsyn til kompetanse, erfaring og interesser i fordelinga av oppgåvene mellom prestane.

I Fræna er det mange bedehus, der det fleire stader er stor aktivitet. Det er òg ein leirstad eigd av Nordmøre og Romsdal Indremisjon som blir brukt i kyrkjelydane sitt barnarbeid. Det er aktive diakoni- og undervisningsutval, og mykje kyrkjebyggjande arbeid blir gjort av uløna medarbeidarar. Det er tre barnekor, eit ungdomskor og eit Tensing-kor i dei fire kyrkje-lydane. Alle sokna har misjonsprosjekt. I alle bygdelag er det fleire misjonsforeiningar. Det finst søndagsskular i dei fleste bygdelag og speidararbeid fleire stader. Samarbeidet mellom kyrkja og desse organisasjonane er godt. Det same gjeld samarbeidet med pinse-kyrkjelyden Sion i Elnesvågen.

Vi søker etter ein prest med evne til å utøve pastoralt leiarskap og til å samarbeide kollegialt og tverrfagleg, og som er villig til å gå inn i samarbeid med sokneråda om deira planar og visjonar. Vi ønskjer også ein prest med syn for å setje av tid til eiga fornying både fagleg og menneskeleg.

Til stillinga er det knytt buplikt i Myrbostad prestebustad, som er frå 1867 og eigd av Opplysningsvesenets fond. Bustaden ligg fritt og fint like ved Myrbostad kyrkje, 3 km frå Elnesvågen. Avstanden til kvar av dei andre kyrkjene i Fræna er om lag 20 km. Prestebustaden er grundig renovert dei siste åra. Grunnflata er på om lag 140 m² - buarealet er om lag 230 m². I 1. etasje er det tre store stover, kjøkken, vaske-rom med WC, entre og eit toalettrom med WC. I kvardagsstova er det peis/god omn, og i storstova er det kombinert ved-/parafinomn. I gangen er det montert varmepumpe. I 2. etasje er det gang, 5 soverom, 2 bad og lagerplass. Det er kjellar under heile huset. Til huset høyrer og ein stor hage. På tunet er det garasje og vedbu.

Møre bispedømme legg vekt på å tilby arbeidsvegleiing (ABV). Vi har bruk for fleire utdanna

veglearar.

Dei formelle kvalifikasjonskrava for tilsetjing som kyrkjelydsprest er å finne i "Forskrift om tilsetjing av menighetsprest". Opplysningar om samlivsform vil kunne bli innhenta og vekt-lagde ved tilsetjing. Søkjarar som ikkje er ordinerte, vert bedne om å gjere greie for tilhøvet til programmet "Veien til prestatjeneste" (VTP). Ordinasjon føreset normalt fullført VTP.

Då det er få kvinnelege prestar i bispedømmet, vert kvinner særskilt oppmoda til å søkje.

Stillinga vert løna etter hovudtariffavtalen i staten, stillingskode 0930 Sokneprest, løns-trinn 51-68. Innskot i Statens Pensjonskasse. Godtgjersler og tilskot etter dei vilkår som til kvar tid er fastsette. Den som vert tilsett, må rette seg etter endringar i lover, tariffavtalar, særavtalar, reglement m.v. og andre avgjerder som kan ha verknad på gjeremåla i tenesta. Bustaden er tenestebustad etter husleigelova § 11-3. Dette gir leigaren færre rettar enn ved leige av annan bustad.

Nærare opplysningar om stillinga kan ein få hos domprosten i Molde domprosti, tlf. 71 11 14 60/ 93 01 23 04, e-post domprosten@molde.kommune.no. For meir utførleg informasjon om Fræna kommune, sjå www.frana.kommune.no. Informasjon om den kyrkjelege verksemda ligg på www.frana.kyrkja.no.

Søknad med CV, namn på minst to referansepersonar og rettkjende kopiar av vitnemål og attestar må vere sende til Møre bispedømmeråd, Julsundvegen 13, 6412 Molde *innan 28.01.2008*.

Nyhet!

Joseph Ratzinger
Pave Benedikt XVI

JESUS FRA NASARET

Fra dåpen i Jordan til forklarelsen på berget

En ærlig, lærd og engasjerende bok om personen Jesus, skrevet av vår tids fremste kristne leder.

"Jeg er overbevist om, og håper også at leseren vil se, at denne skikkelsen er mye mer logisk og historisk sett mye mer begripelig enn rekonstruksjonene som vi er blitt konfrontert med de siste årtier."

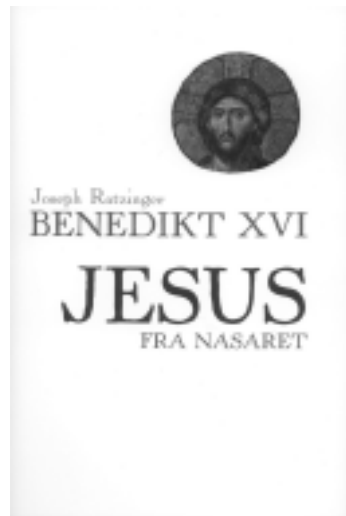
Benedikt XVI

"Jeg har hatt glede og utbytte av å lese Pavens bok om Jesus. Han er i god samtale med nyere forskning om den historiske Jesus og er opp-tatt av Mannen fra Nasaret i hans jødiske om-givelser. Samtidig lodder han dypere, inn til hjertet i vår tro på og bekjennelse av Jesus som Herre og Messias. I en tid der det kristne gudsbilde utfordres, er det berikende med en slik bok om Ham som har brakt og bringer Guds rike og Guds nærvær inn i våre liv."

Ole Christian Kvarme, biskop i Oslo

"Jeg er på mange måter en beundrer av pave Benedict XVI. Han er uten tvil en av de største kristenledere i vår tid, med en sjelden evne til å analysere den kulturelle og åndelige situasjonen i Europa, og med en modig og tydelig kristen profil. Når han nå skriver om Jesus, er det ikke bare interessant for katolikker, men en økumenisk begivenhet med store kulturelle ringvirkninger. Boken bør leses av mange."

Vebjørn K. Selbekk, redaktør i Magazinet

Kr 378,-

Returadresse:
Luther Forlag
Grensen 3
0159 OSLO

UTKOMMER annenhver uke på Luther Forlag og redigeres av praktikumsrektor Halvor Nordhaug, professor Harald Hegstad, prost Jan Otto Myrseth og kapellan Sunniva Gylver.

REDAKSJON

Luthersk Kirketidende, v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO.
Red. sekr.: Eyolf Berg.
Tlf. 91 17 65 37.
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

LESERINNLEGG til Luthersk Kirketidende mottas med takk, og kan sendes til ovenstående e-postadresse.

ABONNEMENT, ADRESSEENDRING O.L.:

Luthersk Kirketidende v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO.
Tlf. 91 17 65 37.
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

Pris kr. 525,- pr. år for Norge. Utlandet kr. 650,- pr. år.
Kontonummer: 3000.14.73669

ANNONSEPRISER

Det er muligheter for følgende 7 annonsemøduler i LK:

1. *1/2 kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 61 mm) kr. 500,- +mva
2. *Kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 127 mm) kr. 900,- +mva
3. *Halvside* (Høyde 177 mm, bredde 61 mm) kr. 1500,- +mva
4. *Halvside* (Høyde 85 mm, bredde 127 mm) kr. 1500,- +mva
5. *3/4 side* (Høyde 130 mm, bredde 127 mm) kr. 2000,- +mva
6. *Helside* (Høyde 177 mm, bredde 127 mm) kr. 2500,- +mva
7. *Dobbelside* (Høyde 177 mm, bredde 2x127 mm) kr. 4000,- +mva

ISSN 0332-5431

